

КОМПОЗИЦИЈА

PROČITATI PAŽLJIVO I UBACITI JOŠ IZ MILUNA

Композиција Андре Лот, теоретичар уметности, поставио је себи пар питања. Који су то закони који омогућују да се уметност издигне до изражаја и да измакне хаосу? Како примамити погледе других? Па је, као и многи естетичари пре њега, покушао да на њих одговори. — „Размишљања многих умова довела су до сазнања да око тражи узбуђење које пружа разноликост употребљених елемената а истовремено и смиривање, осмишљеним распоредом неколико сличних елемената.”

Када имамо већу количину разнородних елемената ми се трудимо да их доведемо у неки ред. Хаос згужваног папира напреже око до крајњих граница да пронађе неки склад и посматрач врло брзо губи интересовање за такав приказ. Иста ствар се дешава са површинама једнаких геометријских подела, као што су плочице у купатилу, као мрежаста ограда, цигле у зиду... Око се задовољи да ово „констатује” и губи даљи интерес.

Још у античко доба, затим у ренесанси и у другим периодима до данас закон „природнога реда је пре-веден на односе величина златнога пресека, чија подела одговара захтеву о јединству и разноликости и остварује ритам.

При компоновању дизајнер води рачуна о хијерархији елемената са којима барата. Увек један добија доминантан положај у односу на друге. Тиме се истиче идеја и њен симболички карактер. Сам приступ или метод компоновања је различит, јер су и проблеми различити.

Композиција може бити заснована на боји, облику или простору. У грађењу композицијеможемо приступити на два начина, а то често зависи од сензибилитета уметника. Један је да се прво сви елементи повежу у једну форму и да се детаљима одреди положај, а други је полаз када се од детаља који спонтано настају гради форма.

То се може посматрати и кроз поделу коју је дао Андре Лот, за сликаре, на две групе, интелектуалну (Жорж Сера) и сензибилну (Пол Сезан).

Он каже да једна група коју он карактерише као интелектуалну, полази од унапред створене замисли користећи једноставне ритмове и строже мере јасно истиче распоред форме. Користе праве црте и пропорције златног пресека.

Друга група, сензибилна, полази од квалитета хармоније боја а композиција се подређује класичној строгости или барокној живости. Иако Иван Табаковић: „Кретање (гравитација, инерција), изсијавање и простирање енергије сунца, зрачење, електромагнетски таласи, светлост, импулси. Динамика прелаза из једног стања у друго. Кретање је обележје постојања живог организма. Озарен светлошћу живот постаје енергија која се троши и надокнађује у ритму и циклусима од рођења до нестајања. Стваралачка енергија је део опште енергије постојања, енергија која гради по узору на природу, ствара облике, форму. Уметничку форму доживљавамо као компактни организам са динамиком као обележјем (интервали, ритам, покрет)” су ове две методе различите, обе проистичу из ликовних императива.

Линкови:

<http://sr.wikipedia.org/wiki/%D0%9A%D0%BE%D0%BC%D0%BF%D0%BE%D0%B7%D0%B8%D1%86%D0%B8%D1%98%D0%B0>

[http://en.wikipedia.org/wiki/Composition_\(visual_arts\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Composition_(visual_arts))

<http://wwar.com/artists/>

<http://www.all-art.org/>